METİN VE LEFTER

Tercüman 12 Mart 1972

SAVAŞ ALANINDA

Savaş alanlarını ziyaret eden eski muhariplere benzettim onları. Bir zamanlar ezeli rekabet uğruna kıyasıya vuruştukları yerden çıt çıkmıyordu. Ne bir gol sesi, ne bir cayırtı. Mithatpaşa'nın boşluğunda karşı karşıya geldikleri an gözleri ve kulaklarıyla geçmişin yoklamasını yaptılar. O geçmiş bu sessizliğe isyan etti mi etmedi mi? Takdir seyir-

Henüz daha dün gibi...

> “Yıllar yılı «LEFTER» «METİN» diye tükenmiş hançerelerin çatırdattığı tribünlerdeki katılıkta bir saygı duruşu gördüm”

cinindir. Ama yıllar yılı "LEFTER", "METİN" diye tükenmiş hançerelerin çatırdattığı tribünlerdeki katılıkta ben bir saygı duruşu gördüm.

Lefter'le, Metin tekrar Mithatpaşa'da.. Lefter'le, Metin tekrar bir Fenerbahçe—Galatasaray maçında. Çekmişler çizmeleri, giymişler üniformalarını 20 yıl önceki gibi. Maçtan önceki imtihan. Birbirlerini süzüyorlar. Lefter'in saçları ak-ak olmuş. Yaş desen elliye merdiven uzatıyor. Metin daha genç. Artık gole değil, kırk'a doğru koşuyor. Saçlarında beyazlık yok. Vücut dersen; bir vuruşta kaleleri yok eden eski bombaları imal eden fabrika değil artık..

Lefter'le Metin.. Ezeli rekabetin tarihinde inanılmaz hikayeler yazmış iki futbolcu. Lefter top ayağında koşuyor aşağı kaleye doğru. Tüy gibi hafif gene. Hayret! Metin korku ile bakıyor, "Bugün çıksa oynasa, yandı bizim takım" mı dedi içinden? Durdu Lefter, Durmazdı eskiden Metin'i çağırdı yanına. Tarihi karıştırıyorlar. Lefter'de eski bir gönül yarası. Metin'in Fenerbahçe filelerini yırtan golü bu kalede yatıyor! Metin donuk. File yırtmak suçmuş gibi. Döndüler yukarı kaleye doğru. Metin, Lefter'i ceza sahasının dışında bir noktada kolundan çekti. Parmağı ile gösterdiği yer, Fenerbahçe'nin şampiyonluğunu ilân etmiş bir golün doğum yeri.

Metin: "Şuradan vurdun. Abanacaksın sanmıştık hepimiz. Bul karayı, al parayı oyunu gibi. Sonunda maça kızı kalemizden çıktı.." Lefter de, Metin gibi başı önüne eğik, Galatasaray kaptanından eski marifetlerini dinlerken besbelli utanıyor.

O gün Mithatpaşa'da herşey dün gibiydi. Havada bir topu taksim etmeye çalışırken, yüzleri ezeli rekabete doymamış kişilerin heyecanının taşıyordu. Maskesizdiler. Tartıştılar, bugünkü maçı. Teslim olmak yoktu onların kitabında. Böyle gelmişlerdi; böyle gideceklerdi.

O gün Mithathaşa'da herşey dün gibiydi. Ama bugünkü maçta o gün olan iki şey, yani iki kumandan bugün yoktu. Galatasaray'da, Metin, Fenerbahçe'de Lefter.

Hep merak ediyorum: Yaşarsak, 20 yıl sonra böyle bir F.Bahçe—G.Saray maçı, bütün gürültüsüyle dünyamızın üstüne geldiğine bize ezeli rekabeti kimler anlatacak?